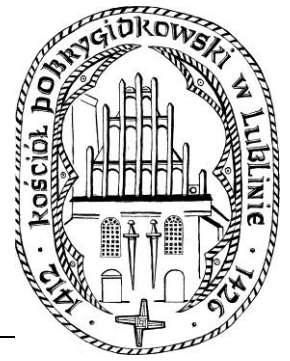

Buletyn Rektoratu

V NIEDZIELA WIELKANOCNA, 18 MAJA 2014 r. NR 20 (147)

Kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019

<http://www.pobrygidkowski.kuria.lublin.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

WICEREKTOR: ks. mgr Rafał Olchawski

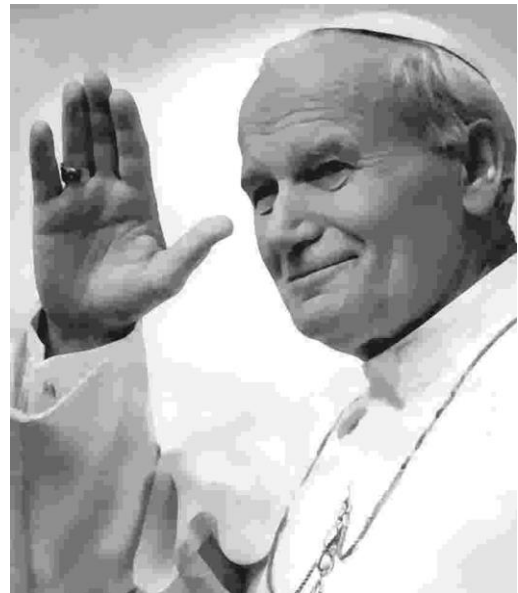
REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. mgr Paweł Bartoszewski
ks. kan. mgr Jerzy Cieśliński
ks. kan. dr Piotr Goliszek
ks. kan. dr Jarosław Jęczeń

MAJÓWKA W KOŚCIELE POBRYGIDKOWSKIM

KONCERT
PIĘŚNI MARYJNEJ
dedykowany

ŚW. JANOWI PAWŁOWI II

**Niedziela, 18 maja
godz. 19.00**

W koncercie wystąpią:

Chór *La Musica*
Gimnazjum nr 16 im. F. Chopina w Lublinie
dyrygent Zdzisław Ohar

Chór Kameralny Towarzystwa Muzycznego
im. H. Wieniawskiego w Lublinie
dyrygent Beata Dąbrowska
dyrygent Milena Lis

Zespół wokalny „Sine Nomine” Młodzieżowego
Domu Kultury „Pod Akacją” w Lublinie
dyrygent Izabela Urban

ZAPRASZAMY!

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 19.05.

7.00 +Genowefa Lech – 19 Gregorianka
7.30 +Stanisława Bojarska, zmarli z rodziny i za cierpiących w czystości
11.00 +Jan Lis – 18 Gregorianka
18.00 +Grażyna Kasperek (10r)
18.00 +Elżbieta Krzyżanowska (11r)

Wtorek, 20.05.

7.00 Za wstawiennictwem Matki Bożej i św. Jana Pawła II o zdrowie dla Bernarda
7.30 Marta Sowińska, Cecylia, Stanisław, Marian Jończyków, Stefania, Stefan, Zbigniew Jawor
11.00 +Jan Lis – 19 Gregorianka
18.00 +Genowefa Lech – 20 Gregorianka
18.00 +Krzysztof Przychodzeń

Środa, 21.05.

7.00 +Janina, Józef, Adam, Antoni
7.30 O umocnienie wiary w rodzinie
11.00 +Jan Lis – 20 Gregorianka
18.00 +Genowefa Lech – 21 Gregorianka
18.00 +Helena Trojanowska

Czwartek, 22.05., św. Rity z Cascia

7.00 +Genowefa Lech – 22 Gregorianka
7.30 +Janina Marczak (5r.)
8.00 **ZBIOROWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11.00 +Jan Lis – 21 Gregorianka
18.00 +Michał Polak
18.00 +Tadeusz Fajks
18.00 + Antoni Chmielewski w rocznicę śmierci

Piątek, 23.05.

7.00 +Genowefa Lech – 23 Gregorianka
7.30 W intencji ofiarodawców
11.00 **ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**
18.00 +Jan Lis – 22 Gregorianka
18.00 +Elżbieta Krzyżanowska, Hubert Krzyżanowski, Elżbieta Krzyżanowska
18.00 +Agnieszka

Sobota, 24.05., NMP Wspomożycielki Wiernych

7.00 ----
7.30 ----
11.00 +Jan Lis – 23 Gregorianka
13.00 50 lecie matury LO im. Zamoyskiego – za zmarłych profesorów, kolegów, i koleżanki
18.00 +Genowefa Lech – 24 Gregorianka
18.00 +Eugeniusz (29r)

VI NIEDZIELA WIELKANOCY, 25.05.

7.00 +Małgorzata, Stanisław
8.00 +Maria, Daniel
9.30 +Józef (5r) i zmarli z rodziny Połogów
11.00 +Jan Lis – 24 Gregorianka
11.00 Za zmarłe koleżanki i zmarłych kolegów
12.00 +Halina Olszewska (imieninowa), za jej męża Antoniego i córkę Urszulę
12.00 +Stanisław, Zofia (10r) Woźniakiewicz
13.15 +Marian Branecki i zmarli z rodziny Braneckich, Węclawik
13.15 +Wiesława Kłosińska (imieninowa) i zmarli z rodziny Bańkowskich
16.00 +Genowefa Lech – 25 Gregorianka
16.00 +Tadeusz Kokowicz (5m)
18.00 +Marcin
18.00 +Mirosława

SŁOWO NA NIEDZIELE

Być blisko Jezusa i nie rozumieć Go. Być blisko Jezusa i nie zobaczyć w Nim Boga samego...

Wydaje się, że jest to perspektywa omijająca nasze życie - życie ludzi, przyznających się do Chrystusa, stojących blisko Niego, wydaję się rozumiejących Go, a jednak nie. Tak, jak stało się to z Filipem i Tomaszem. Ich cienie dosięgają naszego życia...

Apostoł Filip był przedstawicielem tej dużej części Izraela, która z tęsknotą wyglądała posłanego przez Ojca Mesjasza. To właśnie ta tęsknota w dużej mierze pozwoliła Filipowi i innym apostołom dołączyć się do Jezusa, być Jego uczniami. I oto ten sam Filip, podążający za Jezusem, pyta: „*Panie pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy!*” Jakże silna była owa tęsknota z Ojcem! I jakże małe zrozumienie tych spraw, o których mówił Jezus: „*Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Czy nie wierzysz, że ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie?*” Tak blisko i tak daleko był Filip...

A drugi Apostoł, często nazywany przez nas, może nawet w duchu jakiejś solidarności, niewiernym. Tomasz, który podobnie jak Filip, przepełniony tęsknotą, pyta już nie o Ojca, ale o drogę do Ojca, do domu Ojca. „*Panie, nie wiemy dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?*” Odpowiedział mu Jezus: „*Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przez Mnie*”.

Co znaczy zatem zobaczyć Ojca w Chrystusie i co znaczy iść do domu Ojca przez Chrystusa, który jest drogą? – pytamy, wszak podobnie jak apostołowie, jak Izrael, jesteśmy ludźmi tęsknoty za Ojcem, za Jego domem. Jesteśmy ludźmi wiary, którzy pragną zobaczyć Ojca, którzy u kresu swego życia pragną dotrzeć do domu Ojca.

Odpowiedź jest tyle prosta, co i trudna do podjęcia w życiu. Formuluje ją Kardynał Ratzinger w swym traktacie *O człowieku*, mówiąc, że aby zobaczyć Ojca, wcześniej zobaczyć Chrystusa, trzeba podjąć trud naśladowania Go, nie słowem i językiem, ale czynem i prawdą, jak przypomina dziś św. Jan Apostoł. Aktywne naśladowanie Jezusa, wejście duchem i czynem w Jego ducha i Jego czyny.

(xjj)

OGŁOSZENIA

V Niedziela Wielkanocy, 18 maja 2014r.

1. W dniu wczorajszym /17.05.2014r./ abp Wojciech Polak - dotychczasowy sekretarz generalny Konferencji Episkopatu Polski został mianowany przez papieża Franciszka nowym arcybiskupem metropolitą gnieźnieńskim i prymasem Polski. Otoczmy Go serdeczną modlitwą.
2. Zachęcamy do lektury tygodników prasy katolickiej: Niedzieli i Gościa Niedzielnego, i kolejnego numeru naszego Biuletynu.

**OBRAZ ZWIASTOWANIE NMP
W RAMIE DĘBOWEJ
wymiary 131 cm x 91 cm;
wpisany do rejestru zabytków
województwa lubelskiego
pod numerem B/264 poz. 54**

Malowidło w stylu barokowym, powstało w II połowie XVII wieku. Do Marii klęczącej na klęczniku, z lewej strony obrazu zbliża się Archanioł Gabriel na biało-popielatym obłoku. Nad zwiastunem gołębica Ducha świętego. Za Marią baldachim łoża. Maria ubrana w jasnoczerwoną suknię, pod szmaragdowym płaszczem. Anioł ubrany w jasną szatę. Nad zielonoczerwonym, rozwianym, płaszczem zielonoliwkowe skrzydła. W tle architektura. Rama dębowa drewniana, z początku XX wieku.

Stan zachowania obrazu i planowany zakres prac zostanie opisany w następnym numerze Biuletynu.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W minionym tygodniu złożono ofiary:

Bezimienna 500,00 zł

Bezimienna 300,00 zł

Bezimienna 50,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa w piątek o godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

WSPOMOŻYCIELKA WIERNYCH 24 maja

Pierwszym, który w historii Kościoła użył słowa „Wspomożycielka”, to św. Efreem, diakon i największy poeta syryjski, doktor Kościoła (+ 373). Pisze on wprost, że „Maryja jest orędowniczką i wspomożycielką dla grzeszników i nieszczęśliwych”. W tym samym czasie Maryję jako Wspomożycielkę rodzaju ludzkiego nazywa św. Grzegorz z Nazjanzu, patriarcha Konstantynopola, doktor Kościoła (+ ok. 390), kiedy pisze, że jest Ona „nieustanną i potężną Wspomożycielką”. Z treści pism doktorów Kościoła wynika, że przez słowo „Wspomożycielka” rozumieli oni wszelkie formy pomocy, jakich nam Matka Boża udziela i udzielić może. Tak więc pierwotne nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jako do Wspomożycielki zawierało w sobie przekonanie wiernych o wszechpośrednictwie łaski, to znaczy, że Maryja jest Szafarką Bożych łask.

7 października 1571 r. oręż chrześcijański odniósł decydujące zwycięstwo nad flotą turecką, która zagrażała bezpośrednio desantem Italii. Na pamiątkę tego zwycięstwa papież św. Pius V włączył do Litanii Loretańskiej nowe wezwanie „Wspomożenie wiernych, módl się za nami”. 12 września 1683 r. król Jan III Sobieski rozgromił pod Wiedniem Turków. Na podziękowanie Matce Bożej za to zwycięstwo, papież bł. Innocenty XI w roku 1684 zatwierdza w Monachium, przy kościele Św. Piotra, bractwo Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych, rychło podniesione do rangi arcybractwa. Wreszcie w roku 1816 tytuł Matki Bożej Wspomożenia Wiernych wchodzi urzędowo do liturgii Kościoła, kiedy papież Pius VII ustanawia święto Matki Bożej pod tym wezwaniem na dzień 24 maja, jako podziękowanie Matce Bożej, że właśnie tego dnia, uwolniony z niewoli Napoleona, mógł szczęśliwie powrócić na osieroconą przez szereg lat stolicę rzymską.

NABOŻEŃSTWA MAJOWE

codziennie o godz. 10.30 i 17.30
w niedzielę o godz. 17.30.

ZAPRASZAMY!

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

MAJ MIESIĄC MARYI

Maj - dla wielu najpiękniejszy miesiąc roku - to w Kościele okres szczególnej czci Matki Bożej. Szczególnie w Polsce gromadzimy się wieczorami w kościołach, przy grotach, kapliczkach i figurach przydrożnych. Pierwsze nabożeństwa majowe zaczęto odprawiać

w Polsce w połowie XIX wieku w Płocku, Toruniu, Nowym Sączu i Krakowie, a od 1852 r. - uroczyste w kościele Świętego Krzyża w Warszawie. Po 30 latach stało się ono bardzo popularne i znane w całym kraju. Rodowód tych nabożeństw jest jednak znacznie wcześniejszy niż się powszechnie uważa. Gromadzenie się i śpiewanie pieśni na cześć Matki Bożej było znane już na Wschodzie w V wieku. W Kościele zachodnim w I tysiącleciu maj jako miesiąc Maryi święcono raczej sporadycznie. Dopiero na przełomie XIII i XIV w. powstała myśl, aby ten miesiąc poświęcić Maryi. Pierwszym, który rzucił tę myśl, był król hiszpański Alfons X (+ 1284). Władca ów zapraszał do udziału w nabożeństwach majowych, sam często brał w nich udział i swoim poddanym zalecał gromadzenie się w porze wieczornej na modlitwy wokół figur Matki Bożej. Dominikanin bł. Henryk Suzo (+ 1366), uczeń Jana Eckharta i przyjaciół Jana Taulera, znanych mistyków średniowiecza, wyznaje, że jako pachole zbierał w maju kwiaty i niósł je do stóp Matki Bożej. Lubił z kwiatów pleść wieńce i kłaść je na głowę figur Bożej Rodzicielki. Matka Boża nagrodziła go za to wizją chwały, jaką odbiera od Aniołów. W roku 1549 ukazała się w Niemczech książeczka pod tytułem: *Maj duchowy*, gdzie po raz pierwszy maj został nazwany miesiącem Maryi. W żywocie św. Filipa Nereusza (+ 1595) czytamy, że gromadził on dziatwę przy figurach i obrazach Matki Bożej, śpiewał z nimi pieśni, zbierał kwiaty i zachęcał do składania ku Jej czci kwiatów, duchowych ofiar i wyrzeczeń. Nowicjusze dominikańscy we Fiesole (w latach 1677-1709) w maju gromadzili się przed wizerunkiem Najświętszej Maryi i czcili ją muzyką, śpiewem i składaniem duchowych wyrzeczeń. Jednakże za autora właściwych nabożeństw majowych historycznie uważa się jezuitę, o. Ansolani (1713). On to w kaplicy

królewskiej w Neapolu codziennie w maju urządzał koncert pieśni ku czci Bożej Matki, który kończył się błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.

W Polsce pierwsze nabożeństwo majowe wprowadzili jezuita w Tarnopolu (1838), misjonarze w Warszawie w kościele Św. Krzyża w roku (1852), ksiądz Golian w Krakowie (w 1856) i we Włocławku biskup Marszewski (1859). W tym samym czasie cześć Królowej maja szerzył w Galicji poezją o. jezuita Karol Antoniewicz (+ 1852). Ks. Wincenty Buczyński (jezuita) wydał we Lwowie pierwszą książeczkę o nabożeństwach majowych (1839). W dziesięć lat potem podobną broszurę wydano we Wrocławiu w roku 1850. Wydał ją ks. Aleksander Jełowicki, zmartwychwstaniec. W połowie XIX wieku nabożeństwo majowe przyjęło się we wszystkich prawie krajach.

Centralną częścią nabożeństwa majowego jest Litania Loretańska, jeden ze wspaniałych hymnów na cześć Maryi, w którym wysławiane są Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył Ją Bóg. Litania Loretańska powstała w XII wieku, prawdopodobnie we Francji, a zatwierdził ją oficjalnie papież Sykstus V. Nazwę "Loretańska" otrzymała od miejscowości Loretto we Włoszech, gdzie była szczególnie propagowana i odmawiana. Tekst litanii miał przedłożyć w 1578 r., do zatwierdzenia papieżowi Grzegorzowi XIII, archidiakon Guido Candiotti. 11 czerwca 1587 r. Sykstus V obdarzył "Litanię Loretańską" dwustu dniami odpustu. Kolejne odpusty przypisali do niej Pius VII i Pius XI. W 1631 r. Święta Kongregacja Obrzędów zakazała dokonywania w tekście samowolnych zmian; te, które następowały, posiadały aprobatę Kościoła. Kiedyś w litanii było więcej tytułów, m.in.: Mistrzynie pokory, Matko Miłosierdzia czy Brama odkupienia. Później pojawiały się inne wezwania: Królowo Różańca Świętego (1675), Królowo bez zmyy pierworodnej poczęta (1846), Matko Dobrej Rady (1903), Królowo pokoju (1917), Królowo Wniebowzięta (1950), Matko Kościoła (1980), Królowo Rodziny (1995). W litanii wymieniane są kolejne tytuły Maryi: jest ich w sumie 49, a w Polsce 50. Po zatwierdzeniu liturgicznej uroczystości NMP Królowej Polski, obchodzonej 3 maja, do Litanii dołączono 12 października 1923 r. wezwanie „Królowo Polskiej Korony”, przekształcone po drugiej wojnie światowej na „Królowo Polski”.

(www.brewiarz.pl)

